РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По$_2$ 3/2012

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 13.09.2012. године

BP3 0966

К-По$_2$ 3/2012

Транскрипт аудио записа са главног претреса одржаног дана 13.09.2012. године

Председник већа отвара заседање, објављује предмет главног претреса и састав већа.

Предмет главног претреса је кривично дело ратни злочин против цивилног становништва, које је Тужилаштво за ратне злочине ставило на терет оптуженом Кашњети Марку.

Веће поступа у следећем саставу - ја сам председник већа, судија Винка Бераха-Никићевић, чланови већа су: судија Снежана Николић-Гаротић и Растко Поповић.

Председник већа: Да ли има примедби на састав већа? Нема примедби на састав већа.

Утврђује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
-присутан је оптужени Марк Кашњети,
-са браниоцем, адвокатом Игњатовић Велимиром.

Присутан је судски тумач Еда Радоман-Перковић.

Председник већа: Госпођо Едо, Ви седите овде, због превода, молим Вас.Сведок је приступио, Здравковић Љубомир?

Присутан је и сведок Здравковић Љубомир.

Председник већа: Госпођо Едо, ја бих Вас молила да све ово сада што сам ја рекла да то преводите, знате, без обзира, ја знам са припремног рочишта да Ви разумете српски, али без обзира, има право да се служи својим матерњим језиком.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

BRS0966

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ЗА ОПТУЖЕНОГ

Председник већа: Добро, господине Кашњети, хоћете стати овде, молим Вас за ову говорницу, укључите микрофон. Ја ћу, најпре, узети Ваше личне податке. Ваше пуно име и презиме је?

Опт. Марк Кашњети: Кашњети Марк.

Председник већа: Слободно можете да се користите Вашим матерњим језиком. Који је Ваш матерњи језик?

Опт. Марк Кашњети: Албански.

Председник већа:Хоћете искористити ово право да се користите Вашим језиком?

Опт. Марк Кашњети: Па можда све не знам, може и то.

Председник већа:Добро.

Оптужени упозорен да има право да се користи својим матерњим језиком, па изјави да је његов матерњи језик албански језик и да ће искористити то право.

Председник већа:Реците ми, када сте рођени и где сте рођени?

Опт. Марк Кашњети: 30.04.1953. године у Призрену.

Председник већа:Од оца?

Опт. Марк Кашњети: Микељ.

Председник већа:Реците ми само, да ли имате неки надимак?

Опт. Марк Кашњети: Муарем, имам, на тренутак сам заборавио, Муарем, друштво ме тако зове.

Председник већа:Добро, реците ми, где је Ваше пребивалиште?

Опт. Марк Кашњети: Илић Драгољуба, адреса је Илић Драгољуба број 47, у Старом граду, насеље се зове „Панталија“.

BPS 0966

Председник већа: У Призрену.

Опт. Марк Кашњети: Да, да.

Председник већа: Реците ми, шта сте по занимању?

Опт. Марк Кашњети: Пензионер.

Председник већа: Да ли сте ожењени?

Опт. Марк Кашњети: Био сам, само сада дванаест година умро, лака земља, жена имам шесторо деце, не нисам, дванаест година нисам.

Председник већа: Удовац, има шесторо деце. Јесу деца сва пунолетна?

Опт. Марк Кашњети: Сва четири су удати, две су са мном сада. Сви су пунолетни, имам шест кћерки.

Председник већа: Добро, реците ми, да ли сте Ви запослени?

Опт. Марк Кашњети: Нисам за сада, нисам.

Председник већа: А од чега се издржавате?

Опт. Марк Кашњети: Па пензију имам.

Председник већа:Колика Вам је пензија?

Опт. Марк Кашњети: 65 ЕУР-а ми је.

Председник већа:65 ЕУР-а?

Опт. Марк Кашњети: Да.

Председник већа: Добро, реците ми, да ли имате неку некретнину, непокретност неку?

Опт. Марк Кашњети: Имам кућу, да, имам моју кућу.

Председник већа: Имате кућу?

Опт. Марк Кашњети: Имам моју кућу, да.

Председник већа: У Призрену, да ли је тако?

ВРЗ0966

Опт. Марк Кашњети: Да, у тај Стари трад, имам да.

Председник већа: Добро, да ли сте осуђивани?

Опт. Марк Кашњети: Сада ми је први пут овде.

Председник већа: Ово је први пут да се води поступак?

Опт. Марк Кашњети: Никада нисам, да.

Председник већа: Да ли је још неки можда поступак кривични у току?

Опт. Марк Кашњети: Не, не.

Председник већа: Није?

Опт. Марк Кашњети: Није.

Председник већа: Ја ћу Вас сада упозорити на нека права која Ви имате у овом поступку, значи, прво, пажљиво пратите ток главног претреса.

Опт. Марк Кашњети: Добро, у реду.

Председник већа: Онда, следећа Ваша права су да Ви не морате ништа да изјавите, значи ако не желите било шта да одговарате на питања, и то је Ваше законско право, не морате да одговарате, а уколико и желите да одговарате на поједина питања, можете да ускратите одговор. Следеће, имате право да разгледате списе, имате право да прикупљате доказе за своју одбрану, имате право да износите све чињенице и доказе и да рецимо, да предлажете доказе који иду у Ваш прилог, значи који су за Вашу одбрану повољни. Добро, можете сада сести.

ИЗЛАГАЊЕ ОПТУЖБЕ

Председник већа: Изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца: Дозволите ми да прочитам оптужницу у смислу чл.391. став 1 јер се то ради по правилу, а тако ће брже ићи.

Дакле, на основу чл.43. став 2 тачка 5 и чл.331. Законика о кривичном поступку, оптужујем Кашњети Марка што је: 14. јуна 1999. године у Призрену, Аутономна покрајина Косово и Метохија, за време оружаног сукоба између војних снага Савезне Републике Југославије и полицијских снага Републике Србије, с једне стране и припадника наоружане војне формације Ослободилачке војске Косова и Коалиције НАТО пакта, са друге стране, у ситуацији када су се оружане снаге Савезне Републике Југославије и оружане снаге Коалиције

налазиле у фази повлачења са Косова и Метохије, као припадник наоружане војне формације Ослободилачка војска Косова, кршио правила међународног права за време оружаног сукоба садржана у одредбама чл.3. став 1 тачка а) Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата (Четврта женевска конвенција од 12.08.1949. године), као и чл.4. тачка 1 и тачка 2-а, г), х), те чл.13. Допунског протокола уз женевске конвенције о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба од 08. јуна 1977. године, (Протокол II), у намери да српско становништво силом и оружјем примора да напусти подручје општине Призрен и тако допринесе испуњењу заједничког општег циља, успостављање потпуне контроле над територијом Косова и Метохије од стране Ослободилачке војске Косова и протеривање свог српског живља са тог подручја,

-наоружан личним пешадијским наоружањем, делујући у заједници за сада непознатим припадницима Ослободилачке војске Косова, поступајући умишљајно, желећи остварење дела као своје и као заједничко, према цивилном становништву српске националности вршио противзаконита затварања и повреде телесног интегритета, на начин да би у Призрену у улици Дурмиш Асланија око 11 часова зауставио возило марке „Застава – Југо 55“ у којем су се налазили оштећени Ђуровић Божидар и Здравковић Љубомир, наредио им да изађу из возила, претресао, узео лична документа, ударио оштећеног Ђуровић Божидара кундаком пушке у главу, везао им руке канапом, те их је заједно са осталим припадницима ОВК, који су за сада непознати, претњом оружјем да ће их убити, спровео низ улицу око 200 метара даље, ударајући их повремено кундаком своје пушке по глави и телу, до дворишта једне куће, где их је противправно затворио и држао затворене више сати, након чега заједно са још НН припадником ОВК сву тројицу оштећених одвезао до призренског насеља Ортокол где је зауставио возило, избацио их из возила и наредио им да оду у Србију, уколико желе да остану у животу, одузевши им возило и све ствари у њему,

-чиме је као саизвршилац извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. став 1 КЗ Југославије, у вези чл.22. КЗ Југославије.

Председник већа: Хвала.

Констатује се да је заменик тужиоца за ратне злочине прочитао оптужницу Тужилаштва за ратне злочине, КТРЗ бр.4/12 од 11.05.2012. године.

Ја морам тужиоче да Вам скренем пажњу, ја сам приметила када сам добила овај транскрипт аудио записа са припремног рочишта од 02.07.2012. године, да када сте излагали оптужбу, Ви сте овде сасвим нешто друго излагали, у смислу да сте убацили да су, значи, заједно са Јовановић Мирославом, који је од раније ухапшен и тучен и држан затворен у истом дворишту, значи овде се спомиње име Јовановић Мирослав, у потврђеној

оптужници Јовановић Мирослава нема. Додуше, у потврђеној оптужници стоји да су сву тројицу оштећених одвезли до призренског насеља Ортокол. Међутим, чак и из ове потврђене оптужнице, не произилази да су три лица, него произилази само два – Ђуровић и Здравковић. Остало је нејасно, шта је сада са Јовановић Мирославом и која је оптужница сада, по којој ми оптужници овде поступамо?

Заменик тужиоца: Ви сте потпуно у праву, ја сам овде приликом излагања на припремном рочишту, поменуо и Јовановић Мирослава. Јовановић Мирослав се обухвата овом оптужницом, са тог рочишта, у смислу да је неко други њега довео и да се већ налазио у дворишту. А радња која је управљена, везано за Јовановић, за Јовановић Мирослава, састоји се у томе да је овде оптужени и Јовановић Мирослава извезао из тог дворишта, одвезао до насеља Ортокол и ту их је пустио, уз наредбу да иду за Србију.

Председник већа: И даље остаје нејасно, јер у овој оптужници која је потврђена, коју смо сви добили, не стоји то.

Заменик тужиоца: Па добро, ја ћу то онда изменити и убацити, када овде кажем, сву тројицу, међу којима, хоћете сада да прецизирам?

Председник већа: Ако хоћете, прецизирајте.

Заменик тужиоца: Хајдемо овако.

Председник већа: Не знам како ћете то.

Заменик тужиоца: Имамо овде последњи пасус оптужнице, који гласи: након чега је заједно са НН припадницима ОВК, сву тројицу оштећених одвезао до призренског насеља Ортокол, где је зауставио возило, избацио их из возила и наредио им да оду за Србију уколико желе да остану у животу узевши им возило и све ствари у њему. Овај пасус сада гласи:

Након чега је заједно са НН припадницима ОВК, Ђуровић Божидара и Здравковић Љубомира заједно са Јовановић Мирославом, који је од раније био ухапшен, тучен и држан у истом дворишту, одвезао до призренског насеља Ортокол где је зауставио возило, сву тројицу избацио из возила и наредио им да оду у Србију уколико желе да остану у животу, одузевши им возило и ствари у њему.

Председник већа: Добро, то је прецизирање, је ли тако? Добро, Ви сте чули како је данас прецизирана ова оптужница.

Адв. Велимир Игњатовић: Хвала судија, адвокат Велимир Игњатовић (бранилац оптуженог). Па ми смо у фази истраге, тужилачке истраге, већ и

радили са тим сведоком-оштећеним Јовановић Мирославом, па ми немамо разлога да се нешто повлачимо ради припремања одбране по измењеној, данас прецизиранној оптужници, него прихватамо то појашњење тужиоца које је изнео данас на главном претресу. Хвала.

Председник већа:Добро, хвала.

Констатује се да је заменик тужиоца за ратне злочине извршио прецизирање оптужнице на начин како је то евидентирано аудио-техником. Бранилац оптуженог изјави да се не нротиви оваквом прецизирању оптужнице.

Господине Кашњети, станите овде.

Опт. Марк Кашњети: Изволите.

Председник већа: Да ли сте Ви разумели како је то све сада прецизирано?

Опт. Марк Кашњети: Јесам, јесам.

Председник већа: Да ли можемо да наставимо?

Опт. Марк Кашњети: Да, можете.

Председник већа: Значи све сте разумели?

Опт. Марк Кашњети: Да, да све разумем, да.

Председник већа: Добро.

ИЗЈАШЊАВАЊЕ ОПТУЖЕНОГ

Да ли сте разумели ову оптужницу која је данас прецизирана?

Опт. Марк Кашњети: Јесам, јесам.

Председник већа: Разумели сте. Реците ми, да ли желите да се изјасните о оптужби? Значи, Ви не морате да се изјашњавате, али ако желите, изволите.

Опт. Марк Кашњети: Желим, желим, добро, у реду, Ви како кажете.

Председник већа: Не, како Ви кажете.

BP3 0966

Опт. Марк Кашњети: Ово до сада ништа нису заменили, нити сам дирао, нити сам.

Председник већа: Значи, изјашњаваћете се, добро.

Опт. Марк Кашњети: Не, није.

Оптужени изјави да је разумео оптужбу, односно како је то данас прецизирана оптужница, изјави да жели да се изјасни о оптужби.

Председник већа: Да ли признајете да сте учинили ово кривично дело?

Опт. Марк Кашњети: Не, не, никако.

Изјави да није извршио ово кривично дело, како му је прецизираном оптужницом стављено на терет.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНОГ

Председник већа: Добро, Ви ћете изнети Вашу одбрану?

Опт. Марк Кашњети: Јесте.

Председник већа: Је ли тако?

Опт. Марк Кашњети: Да.

Оптужени поучен и упозорен на своја права, изјави да ће изнети своју одбрану.

Председник већа: Имате право да изнесете одбрану у једном неометаном излагању, значи све што мислите да треба да кажете сада, Ви реците, ми ћемо Вам постављати питања, како то следи по закону.

Заменик тужиоца: Ако дозволите само, једну примедбу, везану за вођење поступка. Можда би требало констатовати да није потребно да се ради уводно излагање, обзиром да је одржано припремно рочиште.

Председник већа: Ни не радим уводно излагање, нето само да изнесе своју одбрану.

Заменик тужиоца: Мислио сам да се констатује у записник.

Председник већа: Да се констатује у записнику?

Заменик тужиоца: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине предлаже да се констатује на записник да није потребно да се износе уводна излагања, из разлога што је било припремно рочиште.

Председник већа: То је законом и регулисано, тако да нема потребе да нешто посебно инсистирамо на томе. Изволите, испричајте нам све, значи Ви сте отприлике нешто ба припремном рочишту говорили о томе, реците, да ли сте у том периоду који Вам је стављен на терет, Ви били припадник ОВК, испричајте нам све шта знате и све што је везано за ову оптужницу.

Опт. Марк Кашњети: Не, ја знам да они убацили то, тог човека слику мени у новину и овде и све, тај човек је доле.

Председник већа: Прекинућу Вас зато да констатујем да Ви говорите на српском језику и само ми реците, којим ћете се језиком сада служити?

Опт. Марк Кашњети: Па могу и српски, колико ме схватате, хоћу српски да разговарам. Ја нисам нисам тај човек што до сада дошли, то су ми пребацили слику, то је други човек, ја дошао сам код сестре у Београд за славу и тако је, ја држим Ваш глас, како Ви кажете, ја то ћу да урадим, а да то нисам урадио, нисам, уопште, нити сам везао, нити познајем ти људи, били су један сведок, то је Ђура, причали су, јавили су ми, познаш га, не познам га, први пут што је овде, е што није, није, то нисам урадио, брате, то нема нигде, да то немам никакво криво до сада,да то сам урадио. Не, не.

Председник већа: Да ли се сећате, где сте били у то време?

Опт. Марк Кашњети: У то време, био сам у књижару код друга, не знам тачно о ком датуму се ради, али знам да је 1999. година, значи тог дана сам био у књижару, то је центар, ту стално сам био од 7 до 5, после 5 они затварају то радњу и идем кући, ја децу имао сам, оставио сам, лака земља, три године најмлађу, нисам могао да се крећем нигде, а они где су рекли о том датуму, то није истина, не, то нисам урадио. То што нисам, не могу да кажем да. Ја не познам те људе, нити сам тај што мисле да сам ја тај, има доказа, да је човек доле у Косову, да не може да дође овамо, отишао и причао да пуштате Марк Кашњетија, да он није крив, да ли ме разумете, и сада немам шта да говорим. Хвала на питању, то.

Председник већа: Добро. По закону, прво Вам питања поставља Ваш бранилац.

Опт. Марк Кашњети: У реду.

Председник већа: Па онда иде тужилац, па председник већа и чланови већа.

Опт. Марк Кашњети: У реду, хвала Вам.

Председник већа: Изволите, браниоче.

Адв. Велимир Игњатовић: Хвала Вам, поштована судија, адвокат Велимир Игњатовић, бранилац оптуженог. Па обзиром да нам је рекао да је том приликом, тог дана, био у књижари, да ли може да нам каже, са ким је био у књижари?

Опт. Марк Кашњети: Да.

Адв. Велимир Игњатовић: Да ли је био још неко и која су то лица?

Опт. Марк Кашњети: Двоје, троје смо били, Лили Битићи био, шеф ту, Кемал Баца и ја, нас тројица, нико други није био.

Адв. Велимир Игњатовић: Да ли су то сведоци који би могли да потврде ову чињеницу да нисте били на месту на које Вас ставља тужилац у оптужници?

Опт. Марк Кашњети: Да, да, они ће доћи, биће овде, тако да можете њих као сведоке да питате, да сам био са њима.

Адв. Велимир Игњатовић: Пошто говорите мало српски, мало албански, да прецизирамо, дакле, нисте били 14. јуна 1999. године на месту где Вас ставља тужилац у оптужници?

Опт. Марк Кашњети: Не, не, што није није, нисам то урадио, па нисам.

Адв. Велимир Игњатовић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Немате више питања. Изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца: Имао бих пар питања, која се можда и односе на евентуалну проверу веродостојности исказа. Господине Марк, Ви сте у претходном поступку објашњавали да сте после рата, долазили у Крушевац два пута.

Опт. Марк Кашњети: Јесам, то јесам.

Заменик тужиоца: Како смо се онда разумели, то је било 2000. године.

Опт. Марк Кашњети: Датум, е то, два пута сам био за другога, за ово, за пасош да извадим пасош. Други пут сам ту дошао од Крушевца у Београд.

Заменик тужиоца: Јесмо се ми добро разумели, ако смо тамо закључили да је то било 2000. године.

Опт. Марк Кашњети: Да, ја сам био, дошао сам да извадим пасош.

Заменик тужиоца: Реците нам сада, са ким сте дошли и који је разлог Вашег доласка у Крушевац?

Опт. Марк Кашњети: За комшију био један наш, католик Хиљ Гојани, за две кћерке за пасош и за себе да продужим ово, а други пут сам за Кемал Бацу, за кћерку, у амбасаду овде у Београду, за визу да иде.

Заменик тужиоца: А кажите ми, јесте ли Ви ишли са тим лицима која помињете по та документа или сте долазили сами?

Опт. Марк Кашњети: Ја сам био сам тамо за то двоје, Хиљ Гојани је био, а други пут за визу у Београд, да стигне нека виза у Немачку, кћерка да иде.

Заменик тужиоца: Добро, први пут, да ли је Гојани ишао са Вама?

Опт. Марк Кашњети: Да, био.

Заменик тужиоца: А други пут да ли је био овај?

Опт. Марк Кашњети: Кемал Баца, овај мој друг.

Заменик тужиоца: А због чега сте Ви пошли са њима, а нису они сами дошли?

Опт. Марк Кашњети: Па добро, нису знали оволико да причају српски, знао сам, да се крећем, био ту, радио у општину, Дона, другарица од моје жене, најбоља и она је извадила то, разумете, тај пасош и због тога сам дошао.

Заменик тужиоца: И остало је још нешто нерашчишћено, пазите, слушајте ме пажљиво Марк, у Вашој изјави Ви кажете, да је у Вашој улици, да је било ровова.

Опт. Марк Кашњети: Мислите пре рата, када? Има ровова ту у нашој улици, да.

Заменик тужиоца: Да ли је било ровова?

BP3 0966

Опт. Марк Кашњети: Јесте.

Заменик тужиоца: Е сада моје питање, када сте видели те ровове?

Опт. Марк Кашњети: Па тада још није почело то, што је био.

Заменик тужиоца: Шта није почело?

Опт. Марк Кашњети: Чували су нас, у улицу ту што су биле.

Заменик тужиоца: Е сада, оно што из Ваше изјаве није јасно, да ли су у тим рововима били цивили, војници или наоружани цивили?

Опт. Марк Кашњети: Не могу да, цивили, наше комшије су били.

Заменик тужиоца: Али Ви кажете да сте видели униформе?

Опт. Марк Кашњети: Које униформе, ту у ту улицу?

Заменик тужиоца: У рововима у тој улици?

Опт. Марк Кашњети: Не, не, само цивили, не.

Заменик тужиоца: Јесу цивили имали пушке?

Опт. Марк Кашњети: Само јавили где идеш, у град, да купим намирнице, ништа слободни смо били,не могу ја. Ја не знам да ли су они имали униформу или оружје, да ли су носили оружје, ја то не знам, не могу да кажем.

Заменик тужиоца: Али у Вашој изјави у претходном поступку, Ви кажете да су они имали пушке и да су неки од њих носили униформе, а сада кажете другачије.

Опт. Марк Кашњети: Можда су и носили али ја то не знам. не сећам, то мене није интересовало, они чували нас, због да не буде нешто.

Заменик тужиоца: А сада моје питање гласи, зашто сте у истрази рекли да су они носили униформе и да су неки имали оружје?

Опт. Марк Кашњети: Они су само нас бранили, да нам се нешто не би десило тамо, тако да.

Заменик тужиоца: Да ли је Вама, господине Кашњети, познато када је та слика објављена у новинама?

Опт. Марк Кашњети: Да ли мислите на слику на којој се наводно ја налазим?

Заменик тужиоца: Тако је. Да ли знате када је то било?

Опт. Марк Кашњети: То је, не знам датум, не знам када су објавили, само то Вида, моја снаја дошла и рекла да си ти на ову слику ту и ја кажем, можда неко пребацује, где сам приметио на десну страну овде гужвану, схваташ и овај нос овако, а тада.

Заменик тужиоца: Е сада, да ли је Вида дошла код Вас пре него што сте ишли у Крушевац или после Вашег одласка у Крушевац?

Опт. Марк Кашњети: Да, она је дошла пре него што сам отишао у Крушевац, то нисам имао.

Заменик тужиоца: Добро, да ли знате где се налази зграда полиције у Призрену?

Опт. Марк Кашњети: Знам где је, према ту, према Ђаковици, са леве стране.

Заменик тужиоца: Да ли знате, где се налазила станица полиције када је почело бомбардовање?

Опт. Марк Кашњети: Не, не, не знам. Не што не знам не знам, ја не знам.

Заменик тужиоца: Добро, хвала вам.

Председник Већа: Ја ћу вам поставити нека још питања да покушамо нешто да разјаснимо. Ви никада нисте били припадник ОВК?

Опт. Марк Кашњети: Никад у животу.

Председник већа: Никада?

Опт. Марк Кашњети: Никад, никад ни кад био бивша Југославији ја од срце сам од рођења, имам бај пас да урадим, имам чир у стомаку, ја кад ми умрио жена нико не ми видео лице, отуд ту да идем, а не ово што ми се. Од кад ми је жена преминула нико ме није видео а камоли да сам урадио оно за шта се теретим. И код сестре у Ђаковици, код ове што је у Београд, био сам два пута за ове пасапорт, и спавао сам за тог мог друга и вратио сам се и ништа.

ВРЗ 0966

Председник већа: А реците ми да ли сте некада обукли униформу?

Опт. Марк Кашњети: Никад у животу, то што нисам нисам.

Председник већа: Нисте никада ни униформу облачили?

Опт. Марк Кашњети: Никад, никад, мени није интересовало то, уопште, ја сам грађанин, ништа то није.

Председник већа: Реците ми да ли сте тада, значи у том периоду од 10. јуна да кажем тако, 14. јуна имали прилике да виђате припаднике ОВК у Призрену?

Опт. Марк Кашњети: У град?

Председник већа: У граду?

Опт. Марк Кашњети: Нисам, не могу да кажем да јесам, нисам уопште.

Председник већа: Добро, како сте Ви доживели, како је то, како је све то изгледало у Призрену у то време, у време, јел Ви знате да су се тад повлачиле полицијске снаге, оружане снаге, јел то знате?

Опт. Марк Кашњети: Јесте, јесте.

Председник већа: Да ли можете мало да опишете ту атмосферу у Призрену када се то дешавало?

Опт. Марк Кашњети: Е ту смо остајали у кућу стално и што ме питао сад тужилац ваши су били сви ту ровове и спасили је, ту ни спасили, де идемо, де се крећемо, због ово ситуације што је било. Нисмо имали никакви проблем. Ни да идемо тамо, ни вамо, ту смо седели стално.

Председник већа: А да ли сте имали прилике да чујете да је уопште постојао неки илегални затвор у Призрену?

Опт. Марк Кашњети: Чији затвор?

Председник већа: Било какав, илегални затвор?

Опт. Марк Кашњети: Не, нисам чуо, не.

Председник већа: Није Вам познато. Да ли Вам је познато да је била нека наредба да се протерају Срби са тог подручја?

BP3 0966

Опт. Марк Кашњети: Када су ушли.

Тумач Еда Радоман Перковић: Како се оптужени изражава „ови из Европе“.

Опт. Марк Кашњети: Ови људи из мог насеља су кренули и ми смо им говорили немојте, ево сад је већ мирно, нема потребе да идете, међутим они нас нису послушали па су отишли. Отишли они. Где? Бог зна. Имам још сведока ту што су призренци име сам заборавио, Љубица и Аца црногорци су ту, комшије код моје ћерке и долазили код нас, дан данас тако, не постоји никаква сметња слободно долазе код нас. Аца је 74 године, Љубица моје године, можда старија, у 50 она је, син му живи овде у Београд, ћерка удата у Београд.

Председник већа: Не ја сам вас само питала да ли уопште сте чули, да ли се причало нешто да Срби треба да се протерају из Призрена или?

Опт. Марк Кашњети: Не, не, немам.

Председник већа: Или са тог подручја?

Опт. Марк Кашњети: Не, не.

Председник већа: Не знате ништа о томе?

Опт. Марк Кашњети: Не, то не, нисам ушо у то, не. Ту су они хтели.

Председник већа: Јел знате зашто Вас то питам, јел Вам је оптужницом тако стављено на терет, да је била намера да српско становништво силом и оружјем примора да напусти подручје општине Призрен, и да су у тој намери поступали. Зато Вас питам. То Вам ништа није познато?

Опт. Марк Кашњети: Не, не.

Председник већа: Није Вам ништа то познато?

Опт. Марк Кашњети: Не, не знам ништа.

Председник већа: А реците ми у то време чиме сте се бавили, значи тад рецимо јун '99.године?

Опт. Марк Кашњети: Мислиш у раду?

Председник већа: Шта сте радили? Да, јесте ли радили нешто, јесте ли били запослени?

Опт. Марк Кашњети: Не, ту у књижару 4 месеца радио.

Председник већа: Ту?

Опт. Марк Кашњети: Ту.

Председник већа: Само ту?

Опт. Марк Кашњети: Четири месеца.

Председник већа: Јесте ли били у некој кафани или негде, јесте ли имали прилике да идете у кафану да?

Опт. Марк Кашњети: Не, не идем, не пијем алкохол.

Председник већа: Јел знате неког конобара?

Опт. Марк Кашњети: Том кафиће?

Председник већа: Да.

Опт. Марк Кашњети: Ако имама, ја сам, у „Двојку“ Пецу једну Пецу у „Двојку“ за ћерке и зетове сам био, познајем Ђона који има кафић ту у „Двојци“ и њега знам, више не, по имена не.

Председник већа: А јел знате где је „Скендербег“ кафана?

Опт. Марк Кашњети: Знам, знам, према Душанову је.

Председник већа: Јесте ли одлазили некада тамо?

Опт. Марк Кашњети: Раније сам био, после 12 године, накнадно, био сам, јесам, у друштву овако.

Председник већа: А реците ми да ли сте знали у то време овог Ђуровић Божидара, Здравковић Љубомира, Јовановић Мирослава, да ли сте их познавали?

Опт. Марк Кашњети: Не, нисам, никад у животу, Ђуру овде сам један пут, јер познаш, не познам, и он није ме познао,па реко можда си и био, то њихове, не знам, што нисам, не.

Председник већа: Добро, да ли има питања?

Питања нема.

ВРЗ 0966

Да ли Ви имате још нешто да изјавите у Вашу одбрану?

Опт. Марк Кашњети: Немам шта.

Председник већа: Немате ништа више?

Опт. Марк Кашњети: Немам, хвала.

Председник већа:

Оптужени нема више ништа да изјави у своју одбрану, питања нема.

Можете сести.

Опт. Марк Кашњети: Хвала.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Испитивање сведока ЗДРАВКОВИЋ ЉУБОМИРА

Председник већа: Добар дан господине Здравковићу.

Сведок Љубомир Здравковић: Добар дан.

Председник већа: Ви сте позвани у својству сведока. Да ли Вам је то јасно? Знате зашто смо Вас позвали? Ја ћу најпре узети Ваше личне податке, ако не можете да стојите слободно седите.

Сведок Љубомир Здравковић: Хвала.

Председник већа: Реците Ваше пуно име и презиме?

Сведок Љубомир Здравковић: Здравковић Љубомир.

Председник већа: Где сте рођени?

Сведок Љубомир Здравковић: У Призрену, село једно близу Призрена, 12 километара, Срецка.

Председник већа: Када сте рођени, које године?

Сведок Љубомир Здравковић: 1936.

BP3 0966

Председник већа: Од оца?

Сведок Љубомир Здравковић: Од оца Петра, од мајке Зорке.

Председник већа: Где је Ваше пребивалиште?

Сведок Љубомир Здравковић: Раније сам био у Призрену, а сада у Свилајнцу, једно село близу Свилајнца, Црквенац.

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок Љубомир Здравковић: Пензионер.

Председник већа: Да ли познајете овде оптуженог Марка Кашњетија?

Сведок Љубомир Здравковић: Не.

Председник већа: Не познајете?

Сведок Љубомир Здравковић: Не.

Председник већа: Нисте у сродству, нисте у завади?

Сведок Љубомир Здравковић: Не, ништа.

Председник већа: Добро. Ви као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли вам је то јасно?

Сведок Љубомир Здравковић: Хоћу, говорићу истину.

Председник већа: По закону треба да положите заклетву. Да ли се налази ту текст заклетве испред Вас? Прочитајте наглас текст заклетве.

Сведок Љубомир Здравковић: Нисам понео наочаре, али. Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа:

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

BP3 0966

Председник већа: Ви знате јел тако зашто сте позвани, Ви сте већ давали исказ везано за овај догађај.

Сведок Љубомир Здравковић: Јесте давао сам.

Председник већа: Да ли Ви остајете код тог исказа који сте дали?

Сведок Љубомир Здравковић: Да.

Председник већа: Сведок изјави да остаје у свему код исказа који је дао у претходном поступку. испричајте нам онда све шта Вам је познато, шта се то десило 14.јуна '99.године, где сте били, с ким сте били, па нам мало испричајте, а боље да почнете од тога да нам испричате у то време каква је била ситуација у Призрену, тада је, то је већ ноторна чињеница долазило до повлачења оружаних снага, полицијских снага са територије Косова, па нам испричајте у Призрену каква је била атмосфера, како су се понашали Албанци, Срби, разумете, о томе мало испричајте.

Сведок Љубомир Здравковић: Да, да. У Призрену је било мирно, ја где сам доле у насеље звано Ортокол, ту сам живео са децом и са женом. Све је било мирно, ми смо излазили, имали смо за куповину ту и хлеба и намирнице, али чуло се да се спремају да иду за Србију, да треба да кренемо. Једног дана ме позвао пријатељ мој, ћерка ми је удата за његовог сина, пита хоћете ли да кренете јер су сви пошли, нема ко да остане доле, крајње је време да кренете. Жена каже имамо да кречимо, имамо да ово, он опет је дошо да пита хоћете да кренете, ми смо се спремили да идемо. Ионда смо пошли са њима до Дома ЈНА горе у центру, кад смо дошли он спремио све у кола и ово, ја сам доле предао кључеве, кључеви где сам ја кућу направио ту смо живели сви и Албанци и куће су биле долепљене једна до друге, ја сам имао и са једне и са друге стране комшије Албанце, једноме од њих сам дао кључ од куће и дошли смо горе кажем у Дом ЈНА код пријатеља. Кад смо причали да ће да се вратимо до Грачанице ће да идемо и ће да се вратимо брзо, да они који су болесни понесу лекове и храну за дан ипо до два. Е кад је тако ја кажем пријатељу да идем, пријатељу ја до куће искључио сам и фрижидер и ово, ће се поквари оно мало хране што има, да укључим доле до овог, он каже немој да идеш, ће те пребацим колима, а он у кола је потоварио све што треба да крене за овамо. И одосмо доле, било је колона и колона што су полазили возила за Србију овамо. Кад смо стигли тамо укључио сам ја струју и предао кључеве комшији опет ту и да кренемо овамо, ја кажем пријатељу може ли да идемо краћим путем да избегнемо ову гужву овамо што су са кола и да ово, ајде каже може и онда идемо споредним путем и на једну раскрсницу видимо гомила људи, ту је било и војска са ознаком УЧК, кад су видели кола одма су подигли палице, зауставили нас и питали, прво су рекли на албанском, после на српском добар дан, ваше исправе, ми показасмо личне карте, изађите напоље, изашли смо, наслоните се на кола, руке горе, ми смо се наслонили, претресли нас, и одма су

узели неке, не знам шта су имали бога ми код себе. Везали су нам руке позади и једном и другом и онда су нас повели напред, идите напред. Ја сам питао па где да идемо? Онда један ме овако за кошуљу, каже: „Право овамо“ и онда идемо право у неку одељење су нас ставили тамо, зграда да ли је била недограђена, да ли је била срушена. У двориште је било коприве оне и ово, ту смо стајали, врућина, мушице неке и ово. Онда онај што нас чуво стражар он је ваљда позвао некога од комшилук тамо да му дају неки канап или ужад онај и онда нас везао и једног и другог овако заједно са онај конопац. Ту смо стајали, држали нас богами не знам колико. Кола су узели његова, пријатељова, тамо су претражили ствари, шта је било, како је било, ја нисам ни гледо шта је товарио унутра.

Једно време кад смо требали да изађемо рекли су: „Окрените се, ајде према излазу“. Ми смо окренули према излазу овамо кад видимо кола његова, пријатељова, пријатељ се нашалио мало, каже: „Ће да ја возим“, они се наљутили, каже: „Ти, до тебе дошло да ти возиш“. И онда ајде уђите унутра, ушли смо унутра у кола и упалио кола, мало у рикверц, онда окренуо доле према једно насеље Ортокол где сам и ја живео и доле смо зауставио кола и питао оног шофера: „Имаш ли нож“, овај му је рекао да има. Узео нож од њега, посеко нам оне каишеве и ово што је било везане руке и реко је: „А сада“, ми кажемо не знам шта сада, „Сада главу доле и право у колону и за Србију, не окрећите се овамо“ и тако је било. Ми смо дошли у Дом ЈНА горе и чекали до сутра дан јер војска није хтела ноћу да путује и аутобуси су ту били паркирани око Дома ЈНА и кренули смо за овамо. Овде смо били по домове у Бор, у хотел, онда раније ту у околини Лапова оне „Кошута“ где су оне као кућице мале и ово.

Председник већа: Је ли то све што имате да наведете у својој одбрани?

Сведок Љубомир Здравковић: Све.

Председник већа: У свом сведочењу. Добро. Сад ће Вам питања поставити заменик тужиоца за ратне злочине, по закону он први Вам поставља јер Ви сте предложени од стране тужилаштва.

Заменик тужиоца: Господине Здравковићу, имам само пар питања. Знате ли где се налази насеље Поток Мала?

Сведок Љубомир Здравковић: Поток Мала?

Заменик тужиоца: Да.

Сведок Љубомир Здравковић: Где?

Заменик тужиоца: У Призрену?

Сведок Љубомир Здравковић: Не знам.

Заменик тужиоца: Знате ли где се налази улица Илић Драгољуба?

Сведок Љубомир Здравковић: Не знам живота ми.

Заменик тужиоца: Јесте ли били некад у тој улици?

Сведок Љубомир Здравковић: Како?

Заменик тужиоца: Јесте ли били некад у тој улици?

Сведок Љубомир Здравковић: Био сам, био сам, био сам и до Кадаје горе, био сам и.

Заменик тужиоца: Бојим се да се нисмо разумели, јесте ли били некада у улици Илић Драгољуба?

Сведок Љубомир Здравковић: Нисам, право да Вам кажем судија нисам гледо, а све знам овако, а не знам улице које су, нисам ни гледо улице тако да сам где год који би ме пито знао сам да идем али за улице нисам ни пито.

Заменик тужиоца: У време док је трајало бомбардовање да ли је у Призрену, да ли је Вама познато да је у Призрену било неких ровова у неким улицама?

Сведок Љубомир Здравковић: Нема, нисам се сећо.

Заменик тужиоца: Да ли сте Ви то видели?

Сведок Љубомир Здравковић: Не.

Заменик тужиоца: Да ли знате где се налази полицијска станица у Призрену у време бомбардовања?

Сведок Љубомир Здравковић: У време бомбардовања полицијска станица је била доле у Табану, ја мислим.

Заменик тужиоца: Да ли можете да опишете нама ближе место где се то налази зграда полиције?

Сведок Љубомир Здравковић: Доле у Табану је било и СУП и полиција.

BP3 0966

Заменик тужиоца: Да ли је на тој локацији полиција остала и у време бомбардовања? Да ли Вам је то познато?

Сведок Љубомир Здравковић: Не знам, није ми познато, не знам, нисам имо прилике да излазим да тражим нешто.

Заменик тужиоца: Не бих имао више питања, имао бих само предлог да се сведоку прикаже фотографија која је у списима и да нам каже да ли познаје неког на тој фотографији, евентуално и себе?

Председник већа: Добро. Изволите.

Адв. Велимир Игњатовић: Бранилац оптуженог Марка Кашњетија. Имам само пар питања за овог сведока Здравковић Љубомира. Рекао је да не познаје овде оптуженог, данас не познаје, да ли се сећа лица која су зауставила њихов аутомобил, која су их претресала, везивала, терала у двориште неке куће и све ово што је објаснио као чињенице око самог догађаја, да ли се сећа лица која су то радила њему и сведоку оштећеном Ђуровић Божидару? Да ли се сећате ко вам је то радио?

Сведок Љубомир Здравковић: Не сећам се никога, никога се не сећам јер ту што смо били у кругу ту је било и остало становништво и људи који су пролазили у ово, а после када смо кренули тамо остао је само један који нас је пратио са машинком.

Адв. Велимир Игњатовић: Добро. Како је изгледао тај један чувар, стражар, како сте га?

Сведок Љубомир Здравковић: Па нисам запамтио, он је био иза леђа.

Адв. Велимир Игњатовић: Не можете ни њега да се сетите?

Сведок Љубомир Здравковић: Не, живота ми не могу.

Адв. Велимир Игњатовић: Можете ли да се сетите и да нам опишете лица која су вас одвезла колима ван Призрена?

Сведок Љубомир Здравковић: Не, не.

Адв. Велимир Игњатовић: Ко је возио, ко је био сувозач?

Сведок Љубомир Здравковић: Не знам ништа, никога не познајем.

Адв. Велимир Игњатовић: Ко вам је рекао да идете за Србију и да се не враћате?

ВРЗ 0366

Сведок Љубомир Здравковић: Не сећам се.

Адв. Велимир Игњатовић: Не сећате се ниједног?

Сведок Љубомир Здравковић: Не, никога, никога, баш сам гледо и на слици и на овоме.

Адв. Велимир Игњатовић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Добро, хвала.

Сведок Љубомир Здравковић: Камо те среће да сам знао.

Председник већа: Господине Здравковићу, хоћете рећи само кад сте говорили да сте требали да идете до Грачанице и да ћете се брзо вратити, ко вам је то рекао да идете до Грачанице?

Сведок Љубомир Здравковић: То су причали људи који су ту из колоне, каже да су и попови и ови рекли да ће, тако им је речено и тамо њима у Грачаница да може за дан-два да се брзо врате.

Председник већа: Када сте говорили сад у Вашем излагању „пријатеља“ је ли то мислите на Ђуровић Божидара, је ли тако? Када спомињете „пријатеља“ је ли то мислите на Ђуровић Божидара, је ли тако?

Сведок Љубомир Здравковић: Јесте.

Председник већа: Ја бих Вас само питала тад кад су вас зауставила та лица, да ли можете да кажете колико је укупно било тих лица ту, отприлике?

Сведок Љубомир Здравковић: Ја према, на слици видим четири да има ту, а ту је било, ту је раскрсница ту је имало и остали живаљ овако у цивилу и ово, нису били сви униформисани тако да нисам гледо ни ко је и шта је.

Председник већа: Не то што видите на слици, него Ви колико видите, да ли се сећате, пустите слику, значи ето покушајте вратите се у оно време, значи видите заустављају вам кола, колико Ви ту видите лица, значи немојте да размишљате о фотографији, него чега се Ви сећате колико их је било?

Сведок Љубомир Здравковић: Не знам да вам кажем, не знам тачно.

Председник већа: Е сад како је то изгледало? Они вас заустављају, како је то изгледало, јесте ли се ви уплашили, јесу ли уперили оружје на вас, како сте Ви то доживели?

Сведок Љубомир Здравковић: Богами уплашио сам се, реко сам пријатељу „ово је готово, изашла војска на улице“. Он није стиго одма ту кад смо стигли, они су око кола ту стали и изашли смо напоље и извели су нас. Онда су нам рекли.

Председник већа: Да ли вас је неко ударио тада Вас и Божидара?

Сведок Љубомир Здравковић: Мене није нико, нико ме није дирнуо.

Председник већа: Нико Вас није ударио?

Сведок Љубомир Здравковић: Нико, нико, а Божидар се једном приликом жалио кад смо ишли, питао за кола ваљда, питао „А где су ми кола“, пошто је имо и ствари тамо и ово, е неко га можда ударио, чуо сам кад је реко „О“ и мало је, пошто смо били везани један за другог мало је као посрнуо, а нисам ни видео позади да ли га неко ударио и то.

Председник већа: Је ли то било кад сте излазили из дворишта или кад су вас спроводили тамо до тог дворишта?

Сведок Љубомир Здравковић: Кад су нас водили за у двориште.

Председник већа: Ви сте видели, Ви кажете пожалио се?

Сведок Љубомир Здравковић: Не, нисам видео, него сам чуо кад је он реко „О“, значи да је можда неко од њих да га ударио.

Председник већа: Али ви сте ту заједно, ја сам разумела да сте ви заједно били везани, да су вас заједно спроводили, па је ли Ви видите те ударце?

Сведок Љубомир Здравковић: Везани, везани.

Председник већа: Да ли Ви видите те ударце, не само што сте чули „О“, него је ли Ви видите ударце?

Сведок Љубомир Здравковић: Не, не.

Председник већа: Јесте ли се ви раздвајали или сте све време заједно ишли?

Сведок Љубомир Здравковић: Заједно, заједно, заједно једно уз друго.

Председник већа: И нисте видели ниједног тренутка да је неко неког ударио?

ВРЗ 0966

Сведок Љубомир Здравковић: Не, не, па отпозади нисмо смели да се окрећемо, како је било, углавном тамо је само један осто у оно двориште само један је чувар осто, а ко је ишо.

Председник већа: Реците ми када су вас спровели и када сте дошли до тог дворишта које Ви спомињете, спомињете да је било у корову, је ли тако, ту сте затекли једно лице?

Сведок Љубомир Здравковић: Ту је остао један само.

Председник већа: Да ли можете да га опишете како је он изгледао?

Сведок Љубомир Здравковић: Не знам богами, ми смо уза зид овако гледали, имало нека стакла тако и коприве ту, ту смо стајали у ставу мирно. Он је држао позади та...

Председник већа: Не, не, да ли видите Ви то лице које затичете?

Сведок Љубомир Здравковић: Не, не.

Председник већа: Уопште не видите, не бисте могли ни да опишете ни како је изгледао, да ли је имао неке повреде или није?

Сведок Љубомир Здравковић: Не, ништа, да могу да опишем ја би га описао.

Председник већа: И колико вас је сад ту укупно? Јесте ли само то лице видели или је био још неко поред тог лица? Значи ту кад сте дошли у двориште.

Сведок Љубомир Здравковић: У дворишту само он је био.

Председник већа: Само он?

Сведок Љубомир Здравковић: Само он.

Председник већа: И овај што вас је довео и остао са вама, то једно лице је остало са вама, је ли тако?

Сведок Љубомир Здравковић: Да.

Председник већа: Реците ми молим вас, шта се дешавало у дворишту, да ли вас је ту неко тукао?

Сведок Љубомир Здравковић: Не, не, није, нико није ни прилазио.

ВРЗ 0966

Председник већа: Нико вас није тукао?

Сведок Љубомир Здравковић: Нико.

Председник већа: Вас није, а Божидара?

Сведок Љубомир Здравковић: Божидара није, њега нисам приметио да га туко.

Председник већа: И даље сте заједно?

Сведок Љубомир Здравковић: Он мало више говорио, можда је нешто и добио али ја сам ћуто.

Председник већа: Господине Здравковићу, ја бих Вас молила да мало прецизније то говорите. Ви сте један поред другог.

Сведок Љубомир Здравковић: Да.

Председник већа: Значи не „можда“, је ли видите или не видите да ли га неко удара, мора да видите ако је поред Вас?

Сведок Љубомир Здравковић: Испред није био нико јер испред је било оно као провизорно као прозор, као стакла, али од коприве се не види шта је да ли је стара кућица нека и ово.

Председник већа: Не, ја Вас питам следеће, Ви сте заједно са Божидаром у дворишту.

Сведок Љубомир Здравковић: Јесте.

Председник већа: Да ли неко удара Божидара?

Сведок Љубомир Здравковић: Нисам приметио богами.

Председник већа: Нисте приметили?

Сведок Љубомир Здравковић: Нисам богами, испред нас је лежао један, заборавићу и то, један је лежао тамо у ћошку беше мало као раскрвављен, а Бошка познао он и каже му ако изађете одавде кажите да сам овде био, тај што је лежао ту.

BP3 0966

Председник већа: Е сад пошто прецизно говорите за тог што је лежао ту, да ли је кад сте дошли у двориште био неко од униформисаних лица поред тог што је лежао ту?

Сведок Љубомир Здравковић: Нисмо приметили.

Председник већа: Нисте приметили, па је ли био неки стражар поред њега?

Сведок Љубомир Здравковић: Не, већ поред врата овамо кад смо ушли, ако је отворио врата па стајао после иза врата, иза нас.

Председник већа: Реците ми колико сте ви отприлике ту били?

Сведок Љубомир Здравковић: Па не сећам се тачно, могуће два-три сата да смо остали, можда и више, не знам.

Председник већа: У дворишту?

Сведок Љубомир Здравковић: У дворишту.

Председник већа: Ви кажете када сте били претходно испитани да сте били једно сат и по у дворишту?

Сведок Љубомир Здравковић: Па не сећам се тачно, оно пола сат се чини тако као да је година у таквим условима кад човек стоји на ноге у ставу мирно, а мушице, а зуји.

Председник већа: Е сад, од момента кад су Вас зауставили до момента када су Вас поново вратили у ово возило и када су Вас пустили колико би то отприлике све трајало? Ако сте овде у дворишту провели око сат, два, колико би трајало све то време од Вашег заустављања до пуштања?

Сведок Љубомир Здравковић: Не бих могао тачно да кажем.

Председник већа: Не можете? А да ли можете да отприлике кажете колико Вам је требало да дођете до тог дворишта, значи тамо где су Вас зауставили?

Сведок Љубомир Здравковић: До тог дворишта мало је било, само је било пресецање неке улице и тамо.

Председник већа: А реците ми шта сте Ви за то време радили у дворишту?

BPS 0966

Сведок Љубомир Здравковић: Ништа, само смо стајали мирно и ћутали.

Председник већа: Нико није долазио од униформисаних лица да вам нешто говори?

Сведок Љубомир Здравковић: Не.

Председник већа: Ништа?

Сведок Љубомир Здравковић: Ништа, само тај који нас пазио он кад су му дали онај конопац и дали му ваљда неко пиће да се, он је тражио сигурно да се освежи.

Председник већа: Па је ли су дали? Је ли су му дали?

Сведок Љубомир Здравковић: Дали су сигурно.

Председник већа: Јесу? Да ли ви причате нешто са Божидаром?

Сведок Љубомир Здравковић: Молим?

Председник већа: Да ли ви нешто са Божидаром причате, зашто сте овде, због чега су вас довели, да ли неко уопште пита?

Сведок Љубомир Здравковић: Не, не ништа. Не, он је рекао каже значи убијали сте до сада и сад хоћете да бежите. Нема. Ко каже убија бре, ми стари људи.

Председник већа: Реците ми када сте пошли, значи неко лице вам је рекло да кренете и Ви кажете да сте пошли и да се као неко нашалио и питао је Божидар да ли може он да вози, је ли тако?

Сведок Љубомир Здравковић: Јесте кад смо изашли ван оне ограде видео Божидар кола своја и мислио да ће он да вози и они су му рекли „уђи унутра“ онако љутито.

Председник већа: Они су му љутито рекли, а он шаљиво?

Сведок Љубомир Здравковић: Ништа, ћутао.

Председник већа: Он се нашалио, је ли тако, тако је Вама деловало да се он нашалио?

ВРЗ 0966

Сведок Љубомир Здравковић: Он се нашалио, мислио да ће стварно да му каже 'ајде ти ћеш да возиш, он је мислио да ће да нас пусте па да вози он кола.

Председник већа: Добро. Ја ћу Вам предочити исказ Ђуровић Божидара. Дакле, он када је био испитан у овом претходном поступку он је овако описао ову ситуацију када сте били заустављени, па је рекао да су вас зауставили негде око 11 часова, је ли тако?

Сведок Љубомир Здравковић: Могуће.

Председник већа: А да ли знате у којој улици су вас зауставили, како се зове улица?

Сведок Љубомир Здравковић: Не знам.

Председник већа: Не знате?

Сведок Љубомир Здравковић: Не знам, нисам ишао тамо.

Председник већа: И каже зауставили су три до четири припадника ОВК, па су тражили документа, па један отворио врата и одмах га је неко ударио одпозади кундаком од пушке или пиштоља по глави, клекнуо је, подигли су га, а затим везали руке иза леђа. Да ли сте Ви видели уопште ту ситуацију да га неко кундаком од пушке удара и да је он поклекнуо?

Сведок Љубомир Здравковић: Не, нисам видео.

Председник већа: Нисте видели?

Сведок Љубомир Здравковић: Ја сам изашао са друге стране, пошто смо били, ја сам изашао са друге стране, мене извели са друге стране, он са друге стране где му је волан овамо где је возио.

Председник већа: Значи, мислите то нисте могли да видите?

Сведок Љубомир Здравковић: Не, ништа.

Председник већа: Добро.

Сведок Љубомир Здравковић: Он је имао пиштољ службени и кад су му видели то одмах су му то узели и могуће тада да су га ударили, не знам, из аута се не видито.

BP3 0966

Председник већа: Добро, даље овако каже Ђуровић: наредили су су њему и Љубомиру да крену испред, држали су оружје уперено у њих и док су се кретали све време су их гурали и ударали. Тако он каже?

Сведок Љубомир Здравковић: Не, нисам.

Председник већа: Шта, не чујем?

Сведок Љубомир Здравковић: Не нису мене ударили нико.

Председник већа: Па је ли то тачно што он каже? Док идете све време вас гурају и ударају?

Сведок Љубомир Здравковић: Могуће да га је ударио јер он је био до прозора, ударио га неки дечко, могуће.

Председник већа: Код прозора? Говоримо сада од момента изласка из возила и када вас спроводе до тог дворишта?

Сведок Љубомир Здравковић: Онда шофер је рекао неким младићима тамо „хоћете да ударите овог овде“, један се дечко стидео тако, није хтео да ово, а један је пришао замахнуо руку, а да ли је ударио некога не знам, ја сам био у средини пошто је био Бошко с једне стрне, а овај с друге стране што је био ту лежао, јер су и њега пустили са нама.

Председник већа: Не, пратите ме господине Здравковићу. Ја Вас не питам од момента изласка из дворишта, него Вас питам од момента када су вас спроводили до тог дворишта. Реците, да ли држе уперене пушке у вас док вас спроводи и да ли вас гурају, ударају?

Сведок Љубомир Здравковић: Не.

Председник већа: Не? Значи, ово није тачно што је рекао Божидар?

Сведок Љубомир Здравковић: Не знам ја богами, мене нису ударили, не знам.

Председник већа: Па је ли ви видите је л' ударају њега?

Сведок Љубомир Здравковић: Њега не знам, ја кажем оно кад је он јаукнуо тад су га ваљда ударили, а после ако су га ударали а он није.

Председник већа: Добро. Онда каже овако, у дворишту, значи када сте дошли у двориште, у дворишту су затекли два војника ОВК у маскирним

униформама и аутоматским пуштакама и ту сте видели и познаника овог Мирослава Јовановића. Да ли су ту та два војника ОВК?

Сведок Љубомир Здравковић: Не знам који су били.

Председник већа: Па је ли сте видели војнике ОВК у дворишту?

Сведок Љубомир Здравковић: Право да Вам кажем ништа нисам ни видео, као у маглу да сам био занесен и не знам ни ко је излазио, ко је улазио и где су нас гурали, али углавном нисам био тучен.

Председник већа: Даље, каже у дворишту, значи пратите ме пажљиво, у дворишту каже овако: током испитивања тукли су вас рукама и ногама по глави и телу и то је трајало неколико сати?

Сведок Љубомир Здравковић: Не.

Председник већа: То није тачно?

Сведок Љубомир Здравковић: Није. У дворишту нико није ни прилазио до нас.

Председник већа: Нико није прилазио?

Сведок Љубомир Здравковић: Нико није прилазио само тај што нас пратио са машинком што је стајао.

Председник већа: Даље, да ли Вам је том приликом нешто одузето ту у том дворишту?

Сведок Љубомир Здравковић: У дворишту ништа нисмо ни имали.

Председник већа: А да ли је нешто Ђуровићу одузето, да ли сте видели, пошто сте ви нон стоп ту заједно један поред другог, да ли видите да нешто Ђуровићу узимају?

Сведок Љубомир Здравковић: Нисам чуо.

Председник већа: Да ли сте ту у дворишту један поред другог, је ли тако?

Сведок Љубомир Здравковић: Везани јесте.

Председник већа: Тако сам Вас разумела, везани заједно један поред другог?

Сведок Љубомир Здравковић: Јесте.

Председник већа: Од Вас ништа нису узели? Да ли је од Ђуровића нешто одузето тад у дворишту, Ви видите, мора да видите?

Сведок Љубомир Здравковић: У дворишту не знам јер они тамо док су нас претресли све су нам одузели, ништа нису имали више у дворишту да нам узимају.

Председник већа: Ђуровић каже да су од њега узели сат, наочаре и све што је имао, само главу нису, то каже Ђуровић.

Сведок Љубомир Здравковић: Могуће да су му скинули.

Председник већа: Је ли Ви то нисте видели?

Сведок Љубомир Здравковић: Не знам.

Председник већа: Добро. Онда овако даље описује ситуацију у дворишту да је ушао неки цивил Албанац или Муслиман кога је од раније познавао и да је он рекао када га је видео „хоћеш и тебе да вежемо“, он се супротставио, супротставио се томе што вас држе у дворишту, па су га питали где су му синови, а тај цивил је, он је рекао да му се налазе у Београду и да не туку поштеног човека. Да ли Ви знате ту ситуацију у дворишту када је ушао цивил?

Сведок Љубомир Здравковић: Ја сам чуо неки разговор, Бошко каже да га је познао неки њега и да је тражио да нас пусте.

Председник већа: Кад Вам то каже Бошко да је тражио?

Сведок Љубомир Здравковић: Док смо били у дворишту и неко је отворио врата она са улице и рекао је пустите ове људе ваљда на албанском, а Бошко је разумео и каже да га је њега познао и да је молио да пусте нас, да смо невини и да ово.

Председник већа: Добро. Да ли Ви видите то кад је ушао тај цивил и рекао?

Сведок Љубомир Здравковић: Не видимо, он је иза нас.

Председник већа: Па је ли чујете да каже „пустите их, они су невини“?

Сведок Љубомир Здравковић: Ваљда је Ђуро познао глас.

Председник већа: Не, ја Вас питам да ли сте Ви чули ту ситуацију, да ли чујете?

Сведок Љубомир Здравковић: Ја сам чуо да је неко говорио тамо, али нисам знао о чему се ради јер нисам знао албански.

Председник већа: А тај цивил се на албанском обратио и рекао да пусте?

Сведок Љубомир Здравковић: Јесте на албанском стражару је рекао пустите ове људе.

Председник већа: Даље, овако описује. После пар сати, односно два, три сата код истражног судије је рекао и пет, шест сати дошао је један старешина ОВК који је био у униформи. Он је закључио да је старешина. Да ли Ви се сећате тога да ли је долазио неки у униформи?

Сведок Љубомир Здравковић: Не знам ко је долазио.

Председник већа: Да ли сте Ви чули да је неко рекао „немојте их више туђи“?

Сведок Љубомир Здравковић: Не.

Председник већа: Нисте чули јер вас нису ни тукли, је ли тако?

Сведок Љубомир Здравковић: Не.

Председник већа: Да ли сте ви седели у дворишту или сте стајали у дворишту?

Сведок Љубомир Здравковић: Стајали смо на ноге.

Председник већа: Стајали сте? И колико тако сте стајали?

Сведок Љубомир Здравковић: Па не знам тачно колико је било сати.

Председник већа: Оно како сте рекли сат, два, колико? Свеукупно колико сте били у дворишту то сте рекли?

Сведок Љубомир Здравковић: Појма немам богами колико, могуће и три, четири сата, могуће и два, три, не знам богами колико.

Председник већа: Добро. Ви сте рекли да кад су вас повели да су вас одвели, кренули сте према насељу Ортокол, је ли тако?

Сведок Љубомир Здравковић: Јесте.

Председник већа: Да ли сте негде свраћали кад сте ишли према том насељу, да ли сте негде свраћали колима кад сте кренули?

Сведок Љубомир Здравковић: Нигде.

Председник већа: Нигде?

Сведок Љубомир Здравковић: Нигде. Ту су нас истварили поред има неко туљбе на крају скоро насеља ту су зауставили кола и рекли да изађемо. Ту су нас одвезали и рекли да идемо у колону што пре и да се не окрећемо уопште.

Председник већа: Добро, овако Ђуровић објашњава, каже вратили су се у улицу Дурмиш Аслани код трафостанице где им се налазила команда, па каже довели су их до команде да питају шта да раде са њима, те им је речено да их воде што даље изван града. Да ли се Ви сећате те ситуације?

Сведок Љубомир Здравковић: Не.

Председник већа: Не? Ви кажете да нисте се нисте заустављали, ни до какве команде?

Сведок Љубомир Здравковић: Не, не.

Председник већа: Значи, директно су вас одвели према том насељу?

Сведок Љубомир Здравковић: Према том насељу, он је ишао у рикверц, ја кажем, возио је великом брзином, ја кажем готови смо сад ће изгинемо. Онда је опет скрену овамо, довео нас доле у Ортокол то, а мало је ишао у рикверц, не знам зашто.

Председник већа: Реците ми овако. Ђуровић каже избацили су вас негде на периферији рекавши им да не бежите ни десно ни лево већ да идете полако према граду?

Сведок Љубомир Здравковић: Јесте да се прикључимо у колону и да идемо за Србију.

Председник већа: А Ви сте сад рекли а сада главу доле и право у колону за Србију?

Сведок Љубомир Здравковић: Право у колону и за Србију, не окрећите се нигде, а и нисмо смели да се окрећемо, уперена је машинка.

Председник већа: Добро. Заменик тужиоца је предложио. Да ли Ви можда хоћете пре него што покажем фотографију, да ли Ви можда хоћете неко питање господине Кашњети да поставите сведоку?

Оптужени Кашњети изјави да не познаје сведока и да нема питања за њега.

Председник већа: Добро хвала, можете сести.

Заменик Тужиоца: Председнице, Ваша питања су, ево произвело је то да ја имам нека додатна питања јер су остала неразјашњена.

Председник већа: Добро.

Заменик Тужиоца: На Ваша питања сведок је пре свега рекао да је чуо да му се обраћа неко „убијали сте Србе“. Моје питање везано за тај његов одговор гласи, ко се то обратио, где се обратио и да ли се уопште сећа лица које је то рекло и шта то значи убијали сте Србе и да доврши ту реченицу? Да ли си ме разумео?

Председник већа: Где су вам то рекли?

Сведок Љубомир Здравковић: Нисам чуо опростите.

Председник већа: Поновите.

Заменик Тужиоца: Овако, кажете рекли су нам убијали сте Србе, да ли сте тако рекли?

Сведок Љубомир Здравковић: Да.

Заменик тужиоца: Ко вам то каже?

Сведок Љубомир Здравковић: То каже овај иза што нас чува.

Заменик тужиоца: Где вам то каже, на улици или у дворишту?

Сведок Љубомир Здравковић: Не, у дворишту тамо, јер он тамо пије то што су му дали за ово.

Заменик тужиоца: Да ли сте Ви видели њега?

Сведок Љубомир Здравковић: Не, не, он позади.

Заменик тужиоца: Је ли то каже Србин или каже Албанац?

BP3 0966

Сведок Љубомир Здравковић: Ништа није рекао, само је рекао до сада сте убијали и сад хоћете да бежите.

Заменик тужиоца: Је ли тај што је то рекао, је ли био наоружан, да ли сте могли да га видите?

Сведок Љубомир Здравковић: Наоружан је био, имао је машинку.

Заменик Тужиоца: Је ли имао униформу?

Сведок Љубомир Здравковић: Не сећам се, не сећам се баш тачно. Они су та четворица су имали униформе маслинасте оне као војници што имају ону.

Заменик тужиоца: Је ли су та четворица били у дворишту?

Сведок Љубомир Здравковић: Не.

Заменик тужиоца: Они су били где?

Сведок Љубомир Здравковић: Вани су остали, само је један остао ту са нама.

Заменик тужиоца: У дворишту?

Сведок Љубомир Здравковић: У дворишту.

Заменик тужиоца: Један?

Сведок Љубомир Здравковић: Један.

Заменик тужиоца: Наоружан? Даље, кажете на питање председника већа „јер су нас гурали“. Ко вас је то гурао, када?

Сведок Љубомир Здравковић: То кад смо улазили у ауто да кренемо за овамо доле према Ортоколу.

Заменик тужиоца: Добро. Кажете, „стајали смо мирно“.

Сведок Љубомир Здравковић: Мирно.

Заменик тужиоца: Зашто сте Ви стајали мирно?

Сведок Љубомир Здравковић: Па како да станемо, коприве са једне стране, коприве са друге, ми везани, морате.

BP3 0966

Заменик тужиоца: Зашто нисте сели?

Сведок Љубомир Здравковић: Па где да седнемо, нема ту ништа што би могло да се седне, после не можемо да устанемо везани.

Заменик тужиоца: Да ли Вам је неко рекао да стојите мирно?

Сведок Љубомир Здравковић: Не, није рекао.

Заменик тужиоца: Није рекао нико?

Сведок Љубомир Здравковић: Само кад је рекао главу уза зид, не окрећите се како да стојиш.

Заменик тужиоца: Опет на питање председника већа Ви кажете, исправите ме ако сам лоше чуо или лоше запамтио. „Стражар ми је рекао пусти те људе кући“, „пусти те људе“.

Сведок Љубомир Здравковић: Није стражар рекао.

Заменик тужиоца: Ко је то рекао?

Сведок Љубомир Здравковић: Па то је неко са улице ваљда стражару рекао.

Председник већа: Није рекао стражар.

Сведок Љубомир Здравковић: Није стражар рекао.

Заменик тужиоца: „Стражар ми је рекао пусте те људе“.

Председник већа: Није рекао стражар, он је рекао неко лице, он чује да каже неко лице.

Заменик тужиоца: Ушло је у транскрипт па ће то лако да се види, није никакав проблем.

Председник већа: Не, не, стражар није споменуо.

Заменик тужиоца: Добро, ко је то рекао „пусти те људе“?

Сведок Љубомир Здравковић: Један, каже Ђуровић да га познао неки његов пријатељ.

BP3 0966

Заменик тужиоца: Је ли то било у дворишту или ван дворишта?

Сведок Љубомир Здравковић: У дворишту.

Заменик тужиоца: То јеј то.

Председник већа: Добро, хвала. Ја ћу Вам показати, Ви то имате све видели сте у спису фотографију, односно чланак са ознаком „Вести 60/14“, наслов је „Живи су“, па ћете погледати овај чланак, ову фотографију и да кажете кога видите. Ми имамо документ камеру? Нема. Ево погледајте овако молим Вас. Покажите Ви, покажите то је исто само што овде има преко курир.

Сведок Љубомир Здравковић: Видео сам све фотографије, све ове фотограрафије имам ја.

Председник већа: Погледајте ову фотографију у боји и реците кога Ви ту видите, опишите да ли су то та лица била тамо, опишите нам све ово што видите?

Сведок Љубомир Здравковић: Не могу да се сетим, не могу да се сетим, кад бих се сетио ја бих рекао.

Председник већа: Кога видите? Кога видите на тој фотографији, да ли препознајете неко лице?

Сведок Љубомир Здравковић: Никога.

Председник већа: Никога не препознајете? Како никога, мало боље погледајте?

Сведок Љубомир Здравковић: Бошка само познајем.

Председник већа: А где сте Ви? Да ли има Вас ту на тој фотографији?

Сведок Љубомир Здравковић: Ето то је Бошко, а ово ја.

Председник већа: Епа тако, значи а не никога.

Сведок Љубомир Здравковић: Од ових мислим који су нас.

Председник већа: Добро, не питам Вас да ли њих препознајете, него значи ту сте Ви и Бошко?

Сведок Љубомир Здравковић: Да, да, јесте.

Председник већа: Е сад реците ми овако. Ту се виде четири лица, је ли тако?

Сведок Љубомир Здравковић: Да.

Председник већа: И где се ово налазите, да ли препознајете где се налазите?

Сведок Љубомир Здравковић: Не знам ја где је ово сликано.

Председник већа: Је ли то на улици, где је то?

Сведок Љубомир Здравковић: Не знам где је сликано.

Председник већа: Не знате?

Сведок Љубомир Здравковић: Не знам ни ко је сликао ни где је сликано.

Председник већа: Да ли су ти људи тако то изгледали када су вас спроводили до дворишта? Да ли су то ти људи?

Сведок Љубомир Здравковић: Молим?

Председник већа: Да ли су тако изгледали, је ли то то?

Сведок Љубомир Здравковић: Па само ту сам их и видео, а после више нису били са нама они, само један који нас спроводио је био.

Председник већа: А да ли можете евентуално да препознате то лице које је било са Вама у дворишту?

Сведок Љубомир Здравковић: Не може, не може богами.

Председник Већа: Не можете? Па погледајте, немојте у мене гледати, погледајте слику. Па погледајте ту слику.

Сведок Љубомир Здравковић: Па ја сто пута.

Председник већа: Да ли можете?

Сведок Љубомир Здравковић: Сто пута кући гледам и одавно имам ову слику ја, још 28. мислим да је у „Илустровану политику“ изашла ова слика. 28. маја 2000. или тако.

BP3 0966

Председник већа: Ово је сад 2011. Овај чланак из „Курира“ је из 2011. године. Добро. Да ли има евентуално још?

Заменик тужиоца: Сад мора да објасни, кад је рекао да је видео 25. маја 2000. и које године.

Председник већа: 28.

Заменик тужиоца: 28. маја 2000. године. Како знате тај датум и где сте онда видели ту слику?

Сведок Љубомир Здравковић: У „Илустровану политику“.

Председник већа: Рекао је.

Сведок Љубомир Здравковић: А не знам да ли је било маја или.

Председник већа: Добро.

Сведок Љубомир Здравковић: Један пријатељ ми је донео, каже да ли видео ово ти. Ја нисам донео ми „Илустровану“ и узео.

Заменик тужиоца: Ко Вам је то донео ту слику?

Сведок Љубомир Здравковић: Неки пријатељ, умро је сада.

Заменик тужиоца: Шта Вам је рекао за слику?

Сведок Љубомир Здравковић: Каже, је л' си видео ову слику где си ти изашао. Не, кажем. Хајде да видимо.

Заменик тужиоца: Шта Вам је још рекао ко је на слици?

Сведок Љубомир Здравковић: Ништа.

Заменик тужиоца: Ништа друго?

Сведок Љубомир Здравковић: Ништа друго.

Заменик тужиоца: Је ли рекао нешто за ове око Вас ове униформисане?

Сведок Љубомир Здравковић: То је рекао али он је покојни.

Заменик тужиоца: Шта је рекао?

ВРЗ 0966

Сведок Љубомир Здравковић: Каже, „мислим да знам овог човка, али нисам сигуран“.

Заменик тужиоца: Шта је још рекао?

Сведок Љубомир Здравковић: Не знам богами.

Заменик тужиоца: Је ли показао ког човека зна?

Сведок Љубомир Здравковић: Не, не, није.

Заменик тужиоца: На слици?

Сведок Љубомир Здравковић: Није.

Заменик тужиоца: Није Вама показао?

Сведок Љубомир Здравковић: Мени није, женама је показивао ове жене које су ту.

Заменик тужиоца: Је ли Вам он покаже овако слику и каже „мислим да знам овога“, је ли тако било?

Сведок Љубомир Здравковић: Тако је било.

Заменик тужиоца: А кога то зна?

Сведок Љубомир Здравковић: Не знам богами, ја нисам гледао.

Председник већа: Господине Здравковићу, још ово ћу Вас питати. Када су вас пустили Ви сте све то описали како је то изгледало и рекли су Вам да, је ли тако, да можете да идете за Србију, је ли тако кад су вас пустили? Кад сте изашли из дворишта и кад сте дошли тамо према насељу ово што сте рекли Ортокол и кад су вас пустили да идете и рекли су вам још једном само кажите да су вам рекли да идете за Србију, је ли тако?

Сведок Љубомир Здравковић: За Србију у колону прикључите се у колону и право за Србију, не окрећите се, тако су рекли.

Председник већа: Да ли сте чули можда претње уколико желите да останете у животу, идите за Србију уколико желите да останете у животу, да ли сте чули ту претњу?

Сведок Љубомир Здравковић: Нисам чуо.

ВРЗ 0966

Председник већа: Нисте чули ту претњу? Кад сте ви изашли шта се дешава са возилом и стварима у возилу?

Сведок Љубомир Здравковић: Нисмо се окретали ми возило и они су остали ту.

Председник већа: Је ли су они отишли или су остали ту? Да ли су они остали ту, да ли Ви видите?

Сведок Љубомир Здравковић: Остали и возило је ту Бошко је остао а ми смо кренули.

Председник већа: А кад у ком моменту су вас одвезали? Кад су вам руке одвезали, кад су вас у ком моменту су вас одвезали?

Сведок Љубомир Здравковић: Ножем је неко посекао од њих двојице.

Председник већа: А где, кад, где су вас одвезали?

Сведок Љубомир Здравковић: Ту код оно туљбе неко.

Председник већа: Код?

Сведок Љубомир Здравковић: Туљбе као џамија, тако.

Председник већа: А је ли то кад сте кренули?

Сведок Љубомир Здравковић: Кад смо кренули, кад су нас довели у Ортокол доле.

Председник већа: Ту су вас одвезли?

Сведок Љубомир Здравковић: Ту и одатле су рекли право сада прикључите се у колону и за Србију, не окрећите се и не враћајте се, тако су рекли.

Председник већа: Добро. Хвала Вам, можете да идете. Да ли имате неке трошкове молим Вас. Ви долазите Црквенац, село Црквенац, је ли тако? Да ли сте аутобусом дошли?

Сведок Љубомир Здравковић: Аутобусом.

Председник већа: Аутобусом? Ја имам овде.

Сведок Љубомир Здравковић: Из Црквенца.

ВРЗ 0966

Председник већа: Ја имам овде податак да је цена повратне карте 1.453 динара, је ли тако?

Сведок Љубомир Здравковић: Не знам ја. Ја са женом сам дошао пошто сам не могу да, нисам стабилан и она је морала да ме прати. Ево има на карти.

Председник већа: Са супругом сте дошли?

Сведок Љубомир Здравковић: Са супругом, ево ту је доле у холу.

Председник већа: Цена 730, укупна цена 780 динара је ли то у једном правцу?

Сведок Љубомир Здравковић: У једном јесте.

Председник већа: Значи, то је 1.560 динара, је ли тако повратна, 1.560 је ли то укупна цена? Да ли имате неке још таксе да ли сте плаћали тамо на станици?

Сведок Љубомир Здравковић: Не, од Црквенца до доле 250, такси смо платили до Свилајнца, изјутра рано у пола 6 смо звали таксисту, тако да би у 6 кренули аутом.

Председник већа: Добро, онда је ово у реду. Значи, цена карте у једном правцу. Господине Здравковићу, Вама ће бити одобрени трошкови по овом извештају који је сачинила Служба за помоћ и подршку сведоцима. Разумете, јер они имају евиденцију све колико је Ваша карта била повратна да сад се не задржавамо око тога.

Сведок Љубомир Здравковић: Добро.

Председник већа:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Сведоку Здравковић Љубомиру СУ ОДОБРЕНИ трошкови у висини аутобуске повратне карте Црквенац-Београд, Београд-Црквенац.

Председник већа: Је ли тако?

Сведок Љубомир Здравковић: Јесте.

Председник већа: Добро, захваљујем. Овим би завршили. Хвала Вам можете ићи, довиђења. Овим би завршили, значи настављамо сутра у 09,30 часова.

Довршено у 11,15 часова.

ЗАПИСНИЧАР ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

ВРЗ 0966